

Vidiečan

MALOKARPATSKÉ
OSVETOVÉ STREDISKO
V MODRE

JAR 2023 ♦ ROČNÍK 29 ♦ ČÍSLO 1

Obsah

- ❖ S piesňou v srdci - Petržalská Melódia
- ❖ Vianočné inšpirácie
- ❖ Vianočný workshop
- ❖ Pezinský kreatív
- ❖ Trojkráľový pochod
- ❖ Starostka obce Vištuk,
Ing. Mária Vráblová
- ❖ Klárin lis - skutočný príbeh o slzách,
šťastí a víne
- ❖ Coffee Shopa v Limbachu
- ❖ MsKS Malacky
- ❖ Prestavujeme Vám porotcov
našich súťaží
- ❖ Nikdy nie je neskoro, Stanislav Slimák
- ❖ Čo na tradičný veľkonočný stôl
- ❖ Hlbočiansky vodopád
- ❖ Okrúhle výročia
- ❖ Podujatia/Vzdelávanie/Výstavy
na marec, apríl a máj

S piesňou v srdci - Petržalská Melódia

S piesňou je svet krajší a život ľahší. Pred 20. rokmi vznikol v Petržalke Spevácky súbor Petržalská Melódia, ktorý prináša radosť nielen samotným členom – petržalským seniorom, ale aj tým, ktorí si pozrú a hľavne vypočujú jeho vystúpenie. O tom, ako Melódia vznikla, kde všade zazneli jej piesne a na čo všetko sa ešte chystá, mi porozprávala dlhorocná členka súboru, pani Ruženka Borzová.

Pani Ruženka, kto dostal nápad založiť Petržalskú Melódiu a aké boli jej začiatky?

Náš seniorský spevácky súbor Petržalská Melódia založila pred 20 rokmi a doteraz ho aj vedie pani Mária Winkláreková. Keď som pred 16 rokmi začala pracovať v dennom centre na Vyšehradskej ulici, pridala som sa k súboru - nie ako speváčka, ale taká akoby jeho manažérka, ktorá mu pomáha pri organizovaní vystúpení. V začiatkoch nad nami držala dozor naša dobrá kamarátka Majka Velšicová, ktorá nás učila správne dýchať. Jej rady nám veľmi pomáhalo.

Členmi Melódie sú ženy aj muži. Kto sú títo speváci, ako dlho účinkujú v súbore a ako si vyberáte nových členov?

Väčšiu časť súboru tvoria ženy, tých je 15. A hoci máme len 2 chlapov, majú dobré hlasy. Úžasný hudobný doprovod na akordeón nám zabezpečuje profesionálny hudobník Radko Jakubek.

Kde všade môžeme Melódiu vidieť a počuť, a aké sú vaše najkrajšie úspechy? Čo tvorí váš repertoár?

Vystupovať chodíme všade, kde nás pozvú; či už do domovov dôchodcov, do Slovenského rozhlasu, na Dni otvorených dverí do rádia Regina a na rôzne zaujímavé podujatia. V Bratislavskej televízii sme okrem vystúpenia naspevali krásne vianočné koledy. Dvakrát sme sa zúčastnili na celoslovenskej prehliadke seniorských súborov, ktorú organizuje Jednota dôchodcov. Ďalšími z našich úspechov boli dve vystúpenia v TV Šláger a vydanie 4 CD nosičov

a 1 DVD nosiča s našimi piesňami. Hovoríme, že to máme pre naše deti, pre radosť. Náš repertoár tvoria ľudové piesne z celého Slovenska, trávnice, country piesne a koledy.

Čo posúva váš súbor dopredu a z čoho máte najväčšiu radosť?

Vždy nás veľmi poteší, keď nás pochválí niekto, kto sám spieva a rozumie hudbe. Je to pre nás veľká výzva k ešte lepším výkonom. Náš kolektív je neskutočne veselá a ucelená partia spevákov, ktorá sa teší, že môže rozdávať svojim spievom radosť aj v seniorskom veku.

Aký je váš najkrajší zážitok z vystúpenia?

Pekných zážitkov z vystúpenia máme veľa, no jeden z nich je naozaj výnimočný. Vlani nás pozvala pani Reháková zo STAR production, aby sme vystúpili v rámci podujatia Zdravé popoludnie pred Slovenským národným divadlom. Počas nášho vystúpenia prišiel medzi nás na pódiu pán doktor Fischer, zanotil si s nami a nezabudol dodáť, že sme

tak dobrí, že si s nami zaspieva kedykoľvek, keď ho medzi nás zavoláme. No povedzte, kto sa môže pochvaliť, že spieval na pódiu bez prípravy a nácviku s MUDr. Viliamom Fischerm?

Čo najbližšie čaká váš súbor?

Kedže Petržalská Melódia oslávi tento rok 20. výročie založenia súboru, v mesiaci marec pripravujeme

pre našich priaznivcov veľký 2 hodinový program, ktorým by sme chceli osláviť všetky tie roky nášho krásneho fungovania.

Pani Ruženka, veľmi pekne d'akujem za rozhovor a želám Vám aj celému súboru veľa šťastia, zdravia a krásnych úspechov s vašimi nádhernými piesňami.

Text: Adela Oravcová
Foto: René Miko, Ružena Borzová

Zdroj: Ramon Leško

Vianočné inšpirácie

návrat tradícií do modranského kaštieľa

Po šiestich rokoch, počas prvého decembrového víkendu, ožil modranský kaštieľ Vianočnými inšpiráciami. Na vynovenom nádvorí sa ozývali koledy, rozvonjavavala fantastická kapustnica a návštevníci z Modry a širokého okolia si mohli kúpiť originálne darčeky pre svojich blízkych. Šikovní remeselníci vo vyzdobených stánkoch tri dni, v čase i nečase, predávali rôzne dobroty, oblátky, med, víno, keramiku, teplé štrikované oblečenie, adventné venčeky, sviečky, vianočné dekorácie a iné a výrobky.

Počas predajnej výstavy umelcov Ateliéru v lese, ktorá sa konala pod vedením Marcely Jurášovej, bolo možné stretnúť samotných autorov vystavených diel. Sledovať ich umeleckú tvorbu a vznik nových obrazov mohli návštevníci na výtvarenom workshope, ktorý sa uskutočnil počas tohto krásneho predvianočného podujatia - v sobotu a v nedeľu. Na svoje si prišli aj detskí návštevníci, ktorí si na workshope s Ol'gou Lukačovičovou – členkou Budmerickej izbičky - ozdobili chutné a voňavé medovníky.

Zuzka Golierová naučila počas workshopu plstenia šikovných kreatívov, ako sa dajú vytvoriť z nadýchaného chumáčika mokrou technikou rôzne vianočné šeplietky.

Predsviatočnú náladu dopĺňala vianočná hudba, piesne a koledy, a celú tú krásnu atmosféru počas týchto dní doplnilo vystúpenie Ľudovej hudby Kuštárovcov, Folklórneho súboru Borovienka, Detského folklórneho súboru Slnečnica, Folklórneho súboru Dopravár a Detského folklórneho súboru Magdalénka. Veľkým umeleckým zážitkom bolo vystúpenie nadaného husľového virtuóza Marka Rajta.

Spokojnosť so samotným podujatím vyjadrili nielen návštevníci, hudobníci a členovia súborov, ale aj predajcovia, ktorí nám už vopred slúbili účasť na ďalšom podujatí v modranskom kaštieli.

Text: Adela Oravcová
Foto: MOS Modra

Vianočný workshop v modranskom kaštieli

Deti a Vianoce patria k sebe. Preto sme sa rozhodli urobiť radosť deťom zo Špeciálnej školy v Modre a pripravili sme pre ne spolu so šperkárkou Soňou Ďatel Kozákovou tvorivé do obedie v sídle MOSky – v modranskom kaštieli.

Tvorivým prístupom sa tito šikovníci naučili, ako sa kliešťami vytvoriť na drôte oblúk, či hrana. Keď už deti vedeli s týmto ohybným materiálom pracovať, z korkového štupľa a drôtu si vytvorili anjela - darček pre rodičov, či starkých alebo pre kamarátov, no možno len pre seba – pre radosť.

Všetkým deťom sa práca s drôtom veľmi páčila a išla im od ruky. Spolu s nimi sa tešíme na ďalšie, tentokrát veľkonočné tvorenie.

Text: Soňa Ďatel Kozáková
Foto: MOS Modra

Pezinský kreatív Výstava malieb v pezinskom kaštieli

V dňoch 2. až 24. februára 2023 sa v modranskom kaštieli – v sídle Malokarpatského osvetového strediska, uskutočnila výstava štyroch členiek združenia Pezinský kreatív: Magdy Královej, Kláry Matiašovskej, Marty Švorcovej a Kvetoslavy Turanskej. Kurátorkou tejto jedinečnej výstavy bola Soňa Ďatel Kozáková. Prečo jedinečnej? Tieto štyri nežné dámy svojimi dielami dokázali očaríť milovníkov výtvarného umenia nádhernými obrazmi s rôznou tématikou. V priestore, v ktorom sa výstava konala, sa stretli New York v modrom odtieni, malebné dedinky s kostolmi, rozmanité podoby prírody, nádherné farebné kvety a rôzne zobrazenia žien – od rozprávkových až po reálne. Pri všetkých tých krásnych maľbách, vďaka ktorým členky združenia Pezinský kreatív dokázali, že človek môže byť užitočný a nájsť si nové záľuby aj v pokročilom veku, mohol návštěvník načerpať zázračnú energiu, ktorá vychádzala z vystavených obrazov.

Malokarpatské osvetové stredisko želá týmto dámmam veľa ďalších tvorivých múz.

Text: Adela Oravcová
Foto: MOS Modra

Trojkráľový pochod

Tento rok sa uskutočnil tretí ročník podujatia Traja králi. Mudrci z dalekých končín, reprezentujúci príslušníkov troch generácií a troch rás, k nám zavítali na koňoch a ľave. Cestu im ukázali malí pastierikovia. V uliciach ožil príbeh, ktorý sa kedysi odohral v Jerezaleme a okolí. Zimy už nebývajú biele tak, ako sme boli my skoršie narodení zvyknutí, nech si aspoň naše deti zachovajú zvyky, ktoré sme tu mali.

Aj zvieratá si musia na seba zvyknúť a natrénovať formáciu, v akej pôjdu na vystúpení. Druhým krokom je tréning hercov v jazdení na zvieratách. Je dosť zložité pre amatéra jazdca hovoriť svoj prejav a pritom sedieť v sedle a udržať koňa alebo ľavu.

Ďalším krokom je výroba kulís, pomocou ktorých sa obecný úrad premenil na Herodesov palác, pergola sa zmení na jaskyňu, kde sa narodil Ježiš. Veľa mesiacov pred samotným vystúpením sa pripravujú kostýmy pre Zubatú, kráľa Herodesa, Máriu a Jozefa, po celej dedine zháňame kožúšky pre pastierikov, oblečenie pre Herodesovu stráž a zvlášť majestátne sú kostýmy pre kráľov.

Rozpoviem Vám, ako toto predstavenie vzniká. Už v novembri sa stretajú herci z FS L'usk, aby trénovali dialógy scenára, ktorého autorkou je pani Lennerová. Oslovujeme deti, ktoré by chceli v predstavení hrať. Pri nácviku získajú tieto deti veľmi veľa. Manželia Lennerovci z FS L'usk získali za svoju prácu nejedno ocenenie. Sú to profesionáli, ktorí svoje nadobudnuté skúsenosti z verejných predstavení v širokom okolí odovzdávajú mladej generácii. A tak deti okrem trénovalia pamäte trénujú i rétoriku, učia sa bojať s trémou a učia sa zodpovednosť, pretože musia chodiť načas na nácvik pripravení. Taktiež získavajú nových priateľov a skúsenosť vystupovať pred početným publikom.

Veľká vďaka patrí aj Klubu žien, ktoré pripravili domáce koláče, varené víno, čaj a medovinu do bufetu. Taktiež dákujeme miestnym dobrovoľným hasičom, ktorí dávali pozor, aby sa pri toľkých zvieratách nikomu nič nestalo a taktiež zamestnancom úradu za organizáciu podujatia.

Tešíme sa, že sa tohtoročné predstavenie Putovania troch kráľov vydarilo a tešíme sa na stretnutie o rok. Tento projekt sa uskutočnil vďaka podpore OOCR, dákujeme.

Text: Mgr. Ivana Juráčková, starostka obce
Foto: Ivan Pšenák

Predstavujeme starostov, starostky a primátorov

Ing. Mária Vráblová

Starostka obce Višňové

Jednou z obcí v Bratislavskom kraji, ktorej história siaha do ďalekej minulosti, a o ktorej prvá písomná zmienka pochádza z kráľovskej listiny uhorského kráľa Bela IV. z roku 1244, je obec Višňové. Jej rozloha je 20,04 km² a k 31. 12. 2021 v nej žilo 1388 obyvateľov. Znovuzvolenou starostkou obce je už druhé volebné obdobie Ing. Mária Vráblová, s ktorou Vám prinášame tento rozhovor.

Pani starostka, čo pre Vás obec Višňové znamená?

Višňové je pre mňa rodisko a domovina zároveň. Znamená pre mňa veľa. Vyrástla som tu, stretla lásku, založila si rodinu a chcela by som tu aj dožiť. Aj keď je všade pekne, je veľa miest, ktoré ma vedia nadchnúť svojou krásou, príťažlivosťou a možno aj lepšími životnými podmienkami, a kvalitnejšími medziľudskými vzťahmi, stále som tu doma so všetkým, s dobrým aj zlým.

Aké úspechy ste vdaka svojej práci dosiahli a čo by ste chceli dosiahnuť v budúcnosti?

Najväčším úspechom, radosťou, darom a predovšetkým obrovským požehnaním je moja rodina, päť detí, ich životní partneri, ktorých som prijala ako moje ďalšie deti a milované vnúčatá, ktorých je zatiaľ päť.

Za obrovský úspech považujem starostlivosť o veľkú rodinu, ktorá za doteraz prežité roky prinášala okrem radostí aj mnohé starosti, skúšky i bolesti. Samozrejme, potom je to profesionálne pôsobenie v mnohých oblastiach. Po štyroch deťoch to bolo štátne odrodové skúšobníctvo, kde som priamo pri práci v prírode precítila zázrak života, keď malé semienko so všetkými genetickými informáciami, ktoré v sebe skrývalo celý život až nakoniec cez všetky jeho štádiá, prinieslo bohatú úrodu. Staré muselo odumrieť, aby nové mohlo ďalej žiť, podobne ako je to u človeka. Láska k životu a prírode ma pri tejto práci napĺňala a stále viac sa vo mne prehľbovala. Umocňovala ju vo mne samozrejme moja rodina i spolupracovníci, ktorí rozšírili rady mojej rodiny. Životná situácia, v ktorej som sa ocitla, ma posunula do ďalšieho môjho pôsobiska.

Po výberovom konaní som sa stala riaditeľkou Domova sociálnych služieb pre dospelých v Bánovciach nad Bebravou. Okrem náročnej a zodpovednej práce to boli mnohé ľudské osudy, ktoré potrebovali nielen skvalitnenie života a starostlivosť o nich, integráciu do spoločnosti a s tým súvisiacu socializáciu, ale aj vypočutie, pohladenie duše, povzbudenie a motiváciu k nájdeniu čo možno

najvyššej sebestačnosti a sebahodnoty. Toto miesto som nepovažovala za pracovnú pozíciu, ale za poslanie. Aj keď bolo veľmi ťažké, bolo zároveň krásne. Som presvedčená, že všetci zamestnanci, ktorí pôsobia na akomkoľvek poste v sociálnych i zdravotníckych službách, by mali okrem odbornosti spítať najvyššie etické hodnoty lásky, úcty a tolerancie v prístupe k svojim zvereným prijímateľom sociálnej služby, či pacientom. A preto bolo, je a vždy bude sociálna služba a báhonské DSS mojou srdcovou záležitosťou. Hoci som bola presvedčená, že z DSS v Bánovciach nad Bebravou má budú musieť vyhnúť alebo vyniesť, nestalo sa tak. Aj napriek môjmu veku, som sa dala ešte na dráhu starostky v mojej rodnej obci Višňové. Práca ma napĺňa, pretože ju tiež považujem za službu. Tešíme sa zo všetkého, čo sa nám v obci podarilo doteraz urobiť a veríme, že ešte sa aj podarí. Všetci vieme, že situácia je veľmi ťažká, bolo to obdobie pandémie, ktorú sme v celeku šťastne zvládli, 18 krát sme pre našich občanov i občanov z okolia zrealizovali testovanie, zabezpečovali sme informovanosť, ochranné prostriedky a dezinfekciu. Seniorom sme zabezpečili nákupy a poskytli vitamíny. Napriek obmedzeným financiám sa nám podarilo zrealizovať niekoľko projektov a fungovať bez väčších obmedzení. Takisto takmer rok trvajúca vojna na Ukrajine, energetická a ekonomická kríza si vyžiadali svoju daň. Máme obmedzený rozpočet a tým aj možnosti zveľaďovania obce a skvalitňovania života v nej. Nevzdávame sa, veríme, že spoľočnou snahou sa nám v obci podarí zrealizovať plánované i neplánované aktivity. Za najväčšiu prekážku a záťaž v tejto práci považujem zlé medziľudske vzťahy.

Na záver dodám, že keď sa ráno zobudím, považujem za obrovskú šancu urobiť niečo dobré pre iných. Som nenapraviteľnou workoholičkou, snažím sa pracovať s plným nasadením, čo žiaľ, často býva aj na úkor mojej rodiny.

Kto je Vašim najväčším vzorom, či hrdinom?

Vzorom je pre mňa ten, ktorý na svet priniesol lásku a dobrotu, a jeho narodenie si pripomíname na Vianoce. Stačí, aby sme

naplnili naše srdcia láskou, pochopením a porozumením a život bude lepší. Navyše, nič nás to nebude stáť, aj keď je ekonomická kríza. Hrdinami v dnešnom svete sú pre mňa všetci ľudia, ktorí aj napriek svojim problémom dokážu rozdávať lásku, pomáhať iným a nič za to neočakávajú. Ďakujem im za to.

Čo má v živote pre Vás najväčší význam?

Najväčší význam pre mňa má úcta k životu, pretože život považujem za najvyššiu métu a hodnotu, od ktorej sa odvíja fungovanie jednotlivca, rodiny, spoločnosti i celého sveta. Život nie je samozrejmosťou, je to vzácný a jedinečný dar. Mali by sme si vážiť a ctiť nielen ten svoj, ale aj každý iný, ktorý nie je možno podľa našich predstáv. A najväčšia krása života sa obyčajne skrýva v tých najobyčajnejších okamihoch, čo považujem priam za čarovné. Žiaľ, nie vždy si to uvedomujeme. A keď premietнем môj život do časovej roviny, najväčší význam má pre mňa každá chvíľa, ktorú zmysluplnie využijem.

Aká je Vaša najväčšia záľuba?

Rodina, domáce práce, pomoc iným, čítanie, krížovky, sudoku a dobrá hudba.

Čím je obec Višňové zaujímavá pre návštěvníka a čo by mal navštíviť?

Obec Višňové leží v malebnom údolí východnej strany Malých Karpát na Trnavskej pahorkatine, má bohatú história a patrí do Malokarpatskej vínnej oblasti. Je známa produkciou chutného vína z príahlhlých viníc. Súčasťou obce je aj lokalita Fajdal, kde má sídlo farma Elesko Forest, s. r. o., v ktorej sa okrem viníc nachádza aj inseminačná stanica jeleňov, jediná svojho druhu v Európe a na ploche 96 ha pasienkov chová jeleniu a danieliu zver. Pôvodné osídlenie obce siaha do dálnej minulosti už 5 tisíc rokov pred Kristom. Svedčia o tom pozostatky volutovej a moravskosliezskej maľovanej keramiky. Najnovšie nálezisko z roku 2002 poukazuje na osídlenie v tejto lokalite približne už pred 7 tisíc rokmi. Našli sa kosti a predmety z doby tzv. kultúry s lineárной keramikou. Nálezisko bolo objavené náhodne pri kopaní domácej pivnice. V minulosti sa

pri archeologickom výskume našlo tiež veľa predmetov po ľudoch od doby kamennej až do čias prvej písomnej zmienky o obci, ktorá pochádza z roku 1244. Obec dosiahla najväčší rozkvet počas 16. storočia, kedy patrila medzi najväčšie bohaté dediny Červenokamenského panstva. Jej obyvatelia sa venovali včelárstvu, košíkárstvu a hrnčiarstvu. V obci sa nachádzajú historické sakrálné pamiatky. Najvýznamnejšou z nich je rímsko – katolícky kostol Najsvätejšej Trojice z roku 1573, z ktorého sa dodnes zachovala veža. Na jeho mieste bol v rokoch 1797 – 1800 vystavený nový kostol. Ďalšou je Kaplnka sv. Anny z roku 1898 (na mieste kostolíka sv. Egídia zo 16. storočia), Božia muka zo 16. storočia a prícestná kaplnka sv. Floriána a Immaculaty z 1. polovice 19. storočia. Ďalej je to Kaplnka sv. Vendelína, Socha Najsvätejšej Trojice, Socha Panny Márie, Kríže, Pamätník obetiam prvej a druhej svetovej vojny, dve sochy sv. Urbana, socha sv. Floriána a Jána Nepomuckého. Prírodnou dominantou obce je vodná nádrž, ktorá má potenciál v oblasti vodných športov, rybolovu a turistiky. Súčasťou višňovskej prírodnej scenérie je aj časť Polanka s historickou kaplnkou, vinicami a oddychovo relaxačnou zónou s altánkom, sedením a hracími prvkami pre deti. Na to nadväzuje lokalita Silárd, kde bol v minulosti major Červenokamenského panstva aj s obydliami. Teraz je centrom poľnohospodárskej výroby so zameraním na chov ošípaných a rastlinnú výrobu. V jeho blízkom okolí je prírodný areál miestneho poľovníckeho združenia. Vo Višňovom je dobrý futbal, strelnica, dychovka a každoročný Višňovfest a veľa iných podujatí, ktoré organizuje obec v spolupráci s miestnymi združeniami a organizáciami. Na našej strelnici sa uskutočnili mnohé súťaže a trénovalo tu pod vedením pána Širokého mnoho zviedných mien v športovej streľbe, ako napríklad Veronika Vadovičová a tiež naša rodáčka a obyvateľka, olympionička Daniela Demjén Pešková, ktorá získala zlatú medailu 1. februára tohto roku v pretekoch Svetového pohára v indonézskej Jakarte v disciplíne športová puška 60.

Máte svoje životné krédo?

Mám dve motivačné kréda. Týmto sa riadim po celý svoj život: „Rob to, čo miluješ a miluj to, čo robíš. Potom to pre Teba nebude práca.“ Toto druhé som si osvojila po mnohých ľažkých skúškach a zhoršujúcich sa medziľudských vzťahoch: „Láska bez kríža nenájdeš a kríž bez lásky neunesieš. J. P. II. Inak by som nemohla robiť to, čo robím.“

Text: Adela Oravcová
Foto: Marek Javor

Klárin lis – skutočný príbeh o slzách, šťastí a víne

Moderná expozícia ako ozajstné divadlo dejín

Malokarpatské múzeum v Pezinku počas zimy pripravilo pre návštěvníkov novú zážitkovú atrakciu.

Je umiestnená v jeho pivničných priestoroch zo 17. storočia.

Vďaka nej prežijete na vlastné oči a uši emotívny príbeh vinára Jozefa Janáča z Dolných Orešian, ktorému sa napriek nepriazni osudu podarilo napokon uspiet' a nájsť svoje šťastie. K tomu mu pomohla dcéra Klára a miestny tesár Leonard Dobšovič, ktorý mu zhotoval majstrovský vinohradnícky lis. Vďaka nemu dorábal vynikajúce vína.

Veľmi originálne je forma prezentácie tohto príbehu. Návštěvníci sú doslova vtiahnutí do dej tým, že ho rozpráva osobne Jozef Janáč.

Na dvoch veľkých obrazových plochách sa rozohrá strhujúce predstavenie, na konci ktorého vystúpi z tieňa nemý svedok týchto udalostí – vinohradnícky lis z roku 1859. Ten naozaj patril Janáčovi a bol vyrobený Leonardom a Gašparom Dobšovičom. Dnes je zbierkovým predmetom múzea a súčasťou najväčnej kolekcie historických vinohradníckych lisov v Európe. Sílu dej podčiarkuje fakt, že základ príbehu stojí na skutočných udalostiach a osobách. O nich sa dozvedia návštěvníci na konci.

Múzeum sa touto formou prezentácie snaží ukázať, že moderná expozícia môže byť ozajstným divadlom dejín a zážitkom, o ktorom budete rozprávať svojmu okoliu. Uvedomíte si, že za každým vystaveným predmetom stojí konkrétna osoba a ich osudy. Postavy Jozefa Janáča sa vynikajúco zhostil populárny herec Marko Igonda. Prídeť sa presvedčiť do Malokarpatského múzea osobne.

Múzeum je v zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja, ktoré nový zážitkový prvk expozície financovalo.

Text: PhDr. Martin Hrubala PhD.
Foto: MMP

Coffee Shopa v Limbachu, miesto kde sa vrátite radi znovu a znovu

Ked' sa chut' na kávu spojí s túžbou po chvíľke oddychu a relaxu, no na blízku nie je žiadny dobrý podnik, nasleduje nápad, ktorý sa časom zmení na realitu. Gabika a Zuzka, dve dámy – mamičky z Limbachu, pre ktoré bolo cestovanie s deťmi za dobrou kávou náročné, prestali o dobrom podniku snívať a premenili svoj sen na realitu.

V čase, ked' sa im podarilo podnik otvoriť, bola doba veľmi náročná. No kedže sa sen stal už realitu, bolo dôležité prežiť všetko zlé a náročné, čo život priniesol. Kaviareň Coffe Shopa prezila a dnes je jej majiteľkou Gabika Šebová, ktorá si naďalej plní svoj sen a ponúka nielen možnosť vychutnať si výbornú kávu, ale aj navštiviť výnimočný podnik uprostred prírody. Ideálny priestor, ktorý architektonicky pekne zapadá do centra Limbachu, je neprehliadnuteľný. Drevený rastert na celej fasáde Vás vtiahne do políčok vinohradov a veľké plochy skla, ktoré ho dopĺňajú, Vám umožnia pozorovať bežný život Limbachu, ktorý prúdi navôkol. Dubová podlaha a masívne stolíky

navodia po dobrej káve tú správnu atmosféru na prechádzku pod kopcami Malých Karpát, ktoré sa nachádzajú rovno pri kaviarni. Spodnému priestoru dominuje veľký barový pult s vitrínami plnými rôznych dobrôt od miestnych cukrárok a všakovakými chut'ovkami na zahryznutie, ktoré nemusia byť v chlade.

Pohodlne posedieť a oddýchnuť si môžete za väčšími, či menšími stolíkmi. Pre rodičov s deťmi je k dispozícii fotelkové sedenie hned vedľa detského kútika s téhou prírody a zvieratiek, kde sa deti dosytostí zahrajú a vy môžete načerpať nové sily pri voňavej káve. Vďaka milému prekvapeniu – lehátkam na terase, ktoré vo Vás vyzvalajú tú správnu prázdninovú náladu, si môžete v lete príjemne vychutnať blankitné nebo, či hviezdu oblohu.

Čo mňa však na tejto kaviarni zaujalo najviac, je poschodie. Masívne drevené schodisko Vás priviedie do galérie a to nie do hocijakej, ale do vinárskej. Nájdete tu 12 fotografií, 12 príbehov vinárstiev a 12 kolekcií vína. Vďaka tomuto skvelému nápadu nemusíte chodiť po jednotlivých vinároch v Limbachu, ale ich vína si kúpite priamo tu a to za ceny ako vo vinárstve. Vína Vám hned uložia do dreveného boxu a ešte pribalia malé balenie výborných syrov, pri ktorých môžete prežiť príjemné chvíle u Vás doma.

Vo veľkom priestore na poschodí sa pravidelne konajú degustácie vždy jedného vinára z Galérie Vino Limbach. Výhodou tohto priestoru je variabilita, možnosť zväčšovať a zmenšovať miestnosť podľa počtu hostí. Poschodie poskytuje priestor na večerné cvičenie, workshopy, firemné prezentácie, rodinné oslavys, besedy a inšpiratívne stretnutia. Coffe Shopa ponúka okrem skvelej kávy a výborných lokálnych vín tiež priestor na stretnutie limbašanov, turistov a cyklistov, ktorí majú k dispozícii vedľa kaviarie nabíjaciu staniciu na e-bike.

Text: Jarmila Dudová, foto: MO

Mestské centrum kultúry Malacky

Bez divadla, filmu, hudby, kníh, kultúry a umenia rôzneho žánru by bol život tichý a smutný. O to, aby bol svet o niečo krajší, aby boli všedné dni plné milých príjemných zážitkov, pri ktorých si milovník umenia môže prísť na svoje, sa v Malackách stará Mestské centrum kultúry. V rámci viacerých inštitúcií, ktoré pod sebou združuje, ponúka svojim priaznivcom mnoho zaujímavých podujatí a možností kultúrneho vyžitia. Práve o týchto inštitúciách, ktoré v Malackách môžu záujemcovia navštíviť, som sa porozprávala s paní Janou Zetkovou, riaditeľkou MCK.

Pani riaditeľka, čo všetko Mestské centrum kultúry ponúka návštěvníkom a ktoré zaujímavé miesta si môžu v Malackách pozrieť?

Mestské centrum kultúry Malacky, príspevková organizácia mesta, prípravuje pre obyvateľov Malaciek podstatnú časť kultúrnych podujatí, ktoré sa v meste konajú. Zastrešujeme činnosť mestskej knižnice, Múzea Michala Tillnera, Turisticko – informačnej kancelárie, Kina Záhoran a prevádzkujeme zrekonštruované priestory Pálffyovského kaštieľa. Ak by som mala pozvať vašich čitateľov do Malaciek, určite by som im odporučila navštíviť naše Múzeum Michala Tillnera, Synagógu, Pálffyovský kaštieľ s parkom, Kostol nepoškvreneného počatia panny Márie so svätými schodmi a s kryptami. Naše múzeum v spolupráci s Tík-om pripravuje niekoľkokrát do roka obľúbené historické potulky Malackami. Tie najbližšie budú už 25. februára, takže hor sa všetci do Malaciek.

V rámci MCK máte určite veľa plánov na rôzne činnosti a podujatia. Ktoré z nich sú tie najzaujímavejšie?

Kedže MCK, ako som už v úvode spomína, v podstate zastrešuje 5 samostatných kultúrnych subjektov, naša činnosť je naozaj rôznorodá. V podstate každý mesiac pripravuje cca 15 - 20 kultúrnych podujatí pre všetky vekové kategórie. Pravidelne každý mesiac sa v Malackách koná zaujímavý koncert, divadelné predstavenie pre detského i dospelého diváka, beseda, stretnutie s historiou, vernisáž výstavy, podujatie pre seniorov. Nezabúdame na mamičky s bábätkami, pre ktoré je pripravené babykino. Do kina môžu prísť s kočíkom, premietajú sa so zníženým zvukom a v polozosvetanej sále.

Zabezpečujeme sprístupnenie všetkých historických pamiatok v meste. Pravidelne pripravujeme podujatia pre školy, či už rôzne besedy, čítaciaky v knižnici, literárne kuchyne, vzdelávacie programy v múzeu i v tiku, zaoberáme sa regionálnou výchovou, vydávame zborníky o histórii, ponúkame premietanie filmov pre verejnosť, ale i pre školy, prinášame obyvateľom Malaciek a okolia všetky kvalitné filmové festivaly, či už Ekotopfilm, Scandi, Snow film fest, či Jeden svet.

Okrem týchto pravidelných mesačných podujatí pripravujeme aj podujatia väčšieho rozsahu, ako napr. cyklus koncertov v rámci Malackej hudobnej jari, podujatia k Marcu - mesiacu knihy, podujatia ku Dňu zeme, ku Dňu múzeí a galérií, podujatia Kultúrneho leta, počas ktorého sa v podstate koná každý deň od júna do septembra v Pálffyovskom kaštieli nejaké kultúrne podujatie. Spolu s našim amatérskym Divadlom na hambálku, organizátorom divadelného festivalu Zejdeme sa na hambálku, ktorý už v tomto roku oslaví svoj 15. ročník, sme spoluorganizátormi Prvomájových Malaciek, Dňa detskej radosti, Bábkového Žihadlenia, Šermohrania, Poľovníckeho dňa, hudobného festivalu Malarock, či Adventných Malaciek. Čažko vybrať najzaujímavejšie. Každé sa snažíme pripraviť tak, aby si našlo svojho diváka. Každé je pre nás dôležité a naj.

Kultúrne centrá sa snažia do svojich voľnočasových aktivít zapájať deti, seniorov a znevýhodnené skupiny. Čo pripravujete pre návštěvníkov týchto nielen vekových kategórií?

V Malackách máme trošku problém v tom, že nemáme kultúrny dom so sálami, či klubovými priestormi. Máme zrekonštruovanú kinosálu, ktorá sa využíva na všetky podujatia, je veľmi náročné zosúladiť a rozvrhnúť priestor pre všetky kultúrne podujatia, filmové projekcie, podujatia, ktoré organizujú školy a záujmovovo umelecké skupiny. A to už nehovorím o tom, že kapacita našej sály je iba 159 miest. No i napriek tejto skutočnosti, pripravujeme množstvo podujatí pre deti v múzeu, či v knižnici, ponúkame priestor na realizáciu tanecným skupinám, či už FS Macejko, alebo Latino Scool, DH Malačané, klubu výtvarníkov Art club 2002, poskytujeme priestor Divadlu na hambálku, ktorého sme zriaďovateľom a ktoré v tejto divadelnej sezóne oslavuje 20 rokov svojej existencie. Divadlo má veľké množstvo priaznivcov, v Malackách pravidelné odohrá mesačne 1 alebo 2 predstavenia, ktoré sú vždy vypredané. Ponúkame priestor i našim seniorom, pripravujeme pre nich kultúrne podujatia, hudobné či divadelné, posedenia pri čaji, alebo ich obľúbené senior kino. Samozrejme spolupracujeme i s našou malackou n.o Vstúpte – strediskom pre ľudí s mentálnym postihnutím a s domovom sociálnej starostlivosti. Klienti týchto organizácií sú častou súčasťou našich podujatí.

Každé mesto má svoje tradičné podujatia, na ktoré sa jeho obyvatelia tešia celý rok. Ktoré z tých zabehnutých a dlhoročných podujatí v Malackách patria medzi tie najobľúbenejšie?

Medzi masovo najobľúbenejšie podujatie určite patria Prvomájové Malacky, ktoré sa už 20 rokov konajú v zámockom parku. Ide o podujatie rodinného typu s rôznorodým kultúrnym i športovým programom. Každý rok podujatie navštíví niekoľko tisíc návštěvníkov nielen z Malaciek, ale aj z celého regiónu. Veľmi obľúbenými podujatiami sú: Deň detskej radosti, Kultúrne leto, Poľovnícky deň, či divadelný festival Zejdeme sa na hambálku a Adventné Malacky. V podstate všetky najobľúbenejšie podujatia sa konajú v exteriéri a to buď v zámockom parku, či v meste. V júni by malo byť v Malackách dokončené nové námestie, ktoré bude tiež slúžiť ako „nový exteriérový kultúrny stánok“. V pláne je tiež výstavba kultúrneho domu. Takže sa tešíme.

Ako dlhoročná riaditeľka MCK ste mali možnosť vidieť veľa spokojných návštěvníkov rôznych podujatí. Aké sú Vaše najkrajšie spomienky a zážitky práve na organizáciu, či spoluprácu pri týchto podujatiach?

Najmä v covidovom čase si človek uvedomil, že sa treba tešiť z každého i maličkého kultúrneho podujatia, z každého jedného návštěvníka. Je to úžasný pocit, keď nás divák odchádza spokojný, keď sa okoloidúci neznámy človek pri Vás zastaví a spýta sa, čo máme v MCK nového a čo pripravujeme. Nesmiem radosť mi robí napr. záujem detí o historii nášho mesta, záujem o všetky vzdelávacie programy, ktoré pripravujeme pre školy. Veľmi poteší nárast čitateľov knižnice, zvýšený záujem návštěvníkov o naše historické pamiatky, a samozrejme i vypredané sály na našich podujatiach. Mám radosť, či sa podarí veľké, náročné, niekoľko dňové podujatie, alebo i to najmenšie. Príprava každého podujatia si vyžaduje celého človeka s veľkým srdcom pre kultúru, história, umenie. Aja našťastie takýchto 14 ľudí v MCK okolo seba mám.

Čo by ste si želali nielen pre návštěvníkov a zamestnancov MCK, ale aj sama pre seba?

Nám všetkým, želám, aby sme si i v tejto dobe nie veľmi naklonenej kultúre, našli čas na spomalenie, na návštěvu kultúrnych podujatí. Totiž, i v tých najľažších chvíľach sa dobrá kniha, návštěva výstavy, koncertu, či divadelného predstavenia, môže stať balzamom na dušu.

Pani riaditeľka, d'akujem Vám za rozhovor a za Malokarpatské osvetové stredisko želám Vám, všetkým zamestnancom a návštěvníkom Mestského centra kultury v Malackách veľa krásnych podujati, zážitkov a krásnych chvíľ s kultúrou a umením.

Text: Adela Oravcová
Foto: MCK Malacky

ZOZNÁMTE SA S POROTCAMI BRATISLAVSKÝCH SÚŤAŽÍ NEPROFESIONÁLNEHO VIZUÁLNEHO UMENIA 2023

AMFO 2023

Krajská súťaž a výstava amatérskej fotografickej tvorby
Bratislavský kraj, 51. ročník

Mgr. art. Juraj Starovecký

Povolanie: kameraman a fotograf
Knižné publikácie: Guten Tag (2014)
Tvorba: video produkcia s tematikou výtvarného umenia (najmä) v Slovenskej národnej galérii, pracuje aj ako profesionálny fotograf v oblasti kultúry, architektúry, dizajnu a divadla

Mgr. art. Romana Halgošová

Povolanie: galériajný pedagóg – SNG, Bratislava
Tvorba: historické fotografické techniky, analógová fotografia, video témy; identita, mentálne zdravie

doc. Mgr. art. Jana Hojstričová, ArtD.

Povolanie: Prorektorka a Vedúca ateliéru fotografia, realita, konštrukcia (VŠVU)
Ocenenia: Cena Fotograf roka 2013, udeľovaná Stredoeurópskym domom fotografie, OZ FOTOTO, Photoportom a Združením slovenských profesionálnych fotografov
Knižné publikácie: Renesancia fotografie 19. storočia: výskum / vzdelávanie / experiment /
Tvorba: Intimita, postavenie žien v rodine a spoločnosti, skúmanie historických fotografických techník, prírodné vedy a muzeálna kultúra, experimentovanie s fotografickými technikami

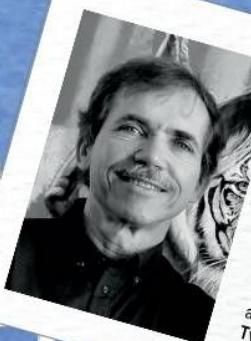
Výtvarné spektrum 2023

Krajská súťaž a výstava neprofesionálnej výtvarnej tvorby
Bratislavský kraj, 60. ročník

**Mgr. Martin Kellenberger,
akademický maliar**

Povolanie: výtvarník v slobodnom povolaní
Ocenenia: 1986 – 2019 ocenenia v súťažach Najkrajšie knihy Československa a Slovenska, 1999 laureát salónu Žilinská kresba, 2001 Cena Ľudovítu Fullu, 2006 nominácia na Cenu Hansa Christiana Andersen
Knižné publikácie: monografia (v príprave)
Tvorba: maľba, grafika, ilustrácia, animovaný film, známková tvorba

Igor Piačka, akademický maliar

Povolanie: výtvarník v slobodnom povolaní
Ocenenia: Od r. 1985 asi 35 domáciach a zahraničných ocenení za grafiku, maľbu, ilustráciu a známkovú tvorbu (Bratislava, Praha, Belehrad, Paríž, Užice, Toronto, Sapporo, Qingdao, Kanagawa, Peking, a. i.)
Knižné publikácie: Igor Piačka, monografia, text: kol. autorov, JAGA GROUP, 2012, 376 strán; Igor Piačka, Ex libris, text: M. Vančo, G DESIGN, 2013, 100 strán; Igor Piačka, monografia, text: L. Petránky a kol., autorov, IKAR, 2022, 356 strán
Tvorba: maľba, kresba, grafika, ex libris, ilustrácia, známková tvorba

Mgr. Jana Kucejová

Povolanie: produkčná, kurátorka a teoretička výtvarného umenia / umelec na voľnej nohe
Portfólio aktivít v oblasti umenia: od roku 2017 pôsobila ako kurátorka a venovala sa organizovaniu výstav, je autorkou článkov pre platformu Ultrafilová, ktorá sa zaobráňa riešením praktických otázok po svete výtvarného umenia, jej prezentácie, komunikácie, financovania a predaja. V posledných rokoch sa venuje prevažne organizácii rôznych kultúrnych podujati, koncertov a podobne. V roku 2021 sa organizačne podieľala na príprave festivalu Biela noc
Tvorba: maľba, textilná tvorba, dizajn

ZOZNÁMTE SA S POROTCAMI BRATISLAVSKÝCH SÚŤAŽÍ NEPROFESIONÁLNEHO VIZUÁLNEHO UMENIA 2023

Cineama 2023

Krajská súťaž a prehliadka amatérskej filmovej tvorby
Bratislavský kraj, 31. ročník

Mgr. Ladislav Munk

Povolanie: režisér, scenárista, pedagóg Fakulta masmédií, Paneurópska vysoká škola v Bratislave
Ocenenia: Veľká cena fest. dok. filmov Štrasburg 1991, Novinárska cena 2008 – víťaz, Slovensko bez bariér 2007 – cena za dokument, Slovensko bez bariér 2008 – čestné uznanie za cyklus dokumentov, Slovensko bez bariér 2016 – čestné uznanie za TV relácie, MOS v Modre Ocenenie Kultúrno-osvetový pracovník roka 2019

Tvorba: scenárista a režisér dokumentov, štúdiových vysielaní, režisér a scenárista detských hraných publicistik, dramaturgia, tvorba reklám

Vladislava Sárkány

Povolanie: režisérka
Ocenenia: Cena Nadácie Tatrabanky za umenie pre mladého umelca za film Felvidék – Horná Zem; Hlavná cena na BIDF v Maďarsku; Hlavná cena Cabrito de Plata na FIC Monterrey v Mexiku; Sreborné hrozná na festivalu Lupuski lató filmowe w Polsku
Tvorba: dokumentárna tvorba, animovaný dokumentárny film

Mgr. Michal Vrbnák

Povolanie: filmový strihač
Tvorba: dokumenty, publicistika

31

27. 5.
2023

Cineama

Kino FILM EUROPE
Pistoriho palác
Bratislava

Nikdy nie je neskoro Stanislav Slimák

kulturista telom i dušou

Niekto vytrvalí ľudia si vzťah k športu vystupujú už v rannej mladosti. Rokmi potom skúšajú, čo ich baví najviac a v čom sú najlepší. Stanislav Slimák športuje od detstva a počas svojho života úspešne vyskúšal rôzne druhy športu. No i keď mu táto jeho celoživotná záľuba priniesla veľa úspechov, sklamanie z nezáujmu športového klubu o reprezentáciu na Majstrovstvách sveta a neskôr vázne zranenie zapríčinili v jeho živote obdobie bez kulturistiky. Po čase sa s podporou rodiny znova rozhýbal a úspechy, ktoré mu život doprial, stojia za to. Po niekoľkých rokoch bežného života sa teda vrátil do športového sveta a znova zažiaril ako kulturista v plnej krásе vypracovaných svalov.

Čo Vás priviedlo ku kulturistike a aké boli Vaše začiatky?

O mojich začiatkoch v kulturistike by sa dalo veľa rozprávať. Od malička som športoval, mal som rád bojové športy a svaly. V bytovke sme si so staršími chlapcami spravili posilňovňu, čo bolo v tej dobe bežné. Neskôr som robil rozhovory s našimi športovými legendami. Pre našu generáciu v 80. rokoch boli kulturisti veľmi výnimoční.

Telovýchovné jednoty mali svoje oddiely a raz ročne mali v ročenke vypísaný konkurz. Vybrať si však mohli maximálne jedného až dvoch pretekárov. V tom čase bol problém dostať registráciu a niekde vôbec súťažiť. To bol môj úvod k športu, ku kulturistike.

Aké boli Vaše roky bez kulturistiky? Chýbal Vám šport?

Po Majstrovstvách sveta párov v roku 1997 som skončil s kulturistikou z viacerých dôvodov. Prvý z nich bol ten, že hoci som získal nomináciu, kulturistická asociácia ma neposlala na Majstrovstvá sveta jednotlivcov do Prahy.

No a veľkou súčasťou tohto rozhodnutia bolo, založiť si s mojou dlhoročnou priateľkou rodinu a venovať sa podnikaniu. V roku 2018 som sa po 11 rokoch zúčastnil na prvých závodoch. Šport som však nikdy nevynechal. Venoval som sa kickboxu a cross country horskej cyklistike. Kulturistika mi veľmi chýbala, no zo zdravotných dôvodov som sa jej nemohol venovať. Od roku 2002 do roku 2004 som hral ako nádejny volejbalista druhú najvyššiu volejbalovú ligu za TJ Lokomotíva Bratislava až do úrazu kolena, po ktorom som sa musel dať do poriadku. Kedže som počas štyroch rokov športovej nečinnosti pribral, v roku 2009 som sa rozhodol znova cvičiť.

Ako ste zvládli návrat k aktívному športu?

Od svojich 6 rokov do roku 2004 som súťažne športoval. Začal som tenisom, futbalom, karate, na druhom stupni základnej školy som sa venoval kulturistike, aikidu a boxu. Na strednej škole som bol vo výberovom atlétickej tíme, s ktorým som každý rok absolvoval olympijské hry stredných škôl vo vrhu guľou, v skoku do výšky a v šprinte. Bol som rýchlosný typ. Do roku 2004 som hrával druhú volejbalovú ligu v jednom amatérskom a v jednom profesionálnom klube, až kým som si neutrhol križný väz. Od úrazu som prestal športovať, zmenil som životný štýl, pribral som a telo ochablo. Návratku kulturistike bol veľmi ťažký. Od roku 2008 do r. 2015 som mal obrovské zdravotné problémy so šlachami, kĺbmi a chrifticou. Kto to neprežil tak ako ja, že úplne prestal so športom, si to nevie ani predstaviť. Po návrate to bolo teda naozaj fyzicky veľmi náročné. V dnešnej dobe je to už oveľa lepšie a zvládam aj tvrdé tréningy. Cítim sa lepšie, prestali ma bolieť šlachy a kĺby, i keď nové zranenia sa občas stávajú. Kedže je to už iné ako za mlada, mám prispôsobené tréningy a nič mi nebráni ďalej trénovať. Kulturisti v mojom veku stále trénujú a schovávajú do vrecka hocikto-

reho mladého športovca. Nič proti mladým, sú to veľká kŕst výborní až špičkovo lepší športovci ako my. Pre človeka je ideálne, aby športoval stále.

Kto je Vašou najväčšou oporou?

Mojou najväčšou oporou je jednoznačne rodina a moja manželka, ktorá tiež cvičí, trénuje ľudí a má teda pre môj šport pochopenie. Máme dve fitnesscentrá, obaja sme športovci, fotíme a naplno žijeme športom v duchu fitness. Samozrejme, že ďalej súťažím a fotím pre SAFKST IFBB ako hlavný fotograf.

Aké ste mali najväčšie úspechy v minulosti a ktoré sú tie najnovšie?

Kedže som v mladosti absolvoval veľa závodov, získal som veľa titulov Vicemajstra Slovenska. Mojim prvým veľkým úspechom bolo získanie titulu Vicemajstra v roku 1995 na Národných majstrovstvách Francúzska – Švajčiarska, kde som prvýkrát súťažil ako 21 ročný v kategórii mužov. Tu som sa medzi najťažšími mužmi sice stal Vicemajstrom, no pri oceňovaní ma dali dole zo stupienka. Najprv som myslel, že ma diskvalifikovali, no neskôr mi vysvetlili, že ako Slovák nemôžem oficiálne získať titul Vicemajstra na Národných majstrovstvách Franz Schwiz. Neskôr som dostal od organizátora list s podakovaním za skvalitnenie závodov. Mojim druhým úspechom bola nominácia na Majstrovstvá sveta v roku 1997, kde som na obidvoch nominačných závodoch na Tatranskom pohári, aj na Grand Prix Trnava skončil druhý. V Tatranskom pohári ma porazil nás špičkový kulturista Ján Kus a na druhom nominačnom závode v Trnave ma porazil Majster Rakúska Thomas Burianek. Kedže v tom čase som nezískal žiadnu finančnú podporu, hoci som bol nominovaný na Majstrovstvá sveta v B teame, nemal som sa do Prahy ako dostať. Aj z toho dôvodu som nakoniec kariéru ukončil.

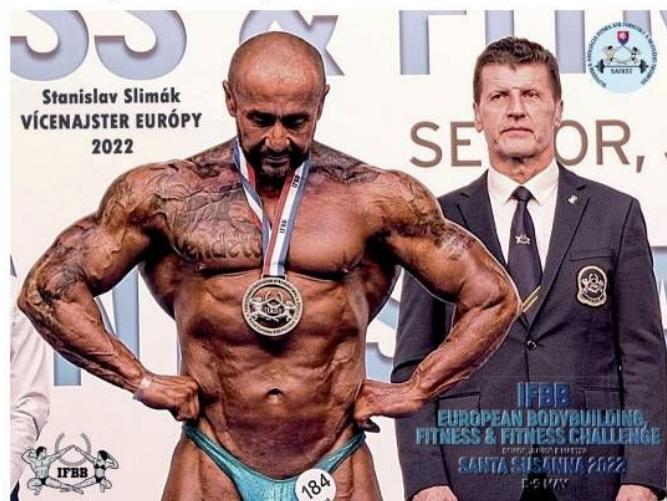

Mojim najväčším úspechom v súčasnosti je krásne umiestnenie na Majstrovstvách Európy v kategórii 45 – 49 rokov v najvyššej kategórii Open. Len málo chýbalo, aby som sa stal Majstrom Európy. Na 1. mieste sme sa totiž umiestnili dvaja, no po odobratí listín a na základe rozdielu bodov po prvom umiestnení, som získal 2. miesto a titul Vicemajstra Európy 2022.

Zatiaľ posledným veľkým triumfom bolo 5. miesto počas Majstrovstiev sveta v Bodybuildingu v španielskej Santa Sussane v roku 2022.

Čo by ste odkázali tým, ktorí to so športom dávno vzdali?

Tí, čo vzdávajú šport a príberajú, si musia uvedomiť, že žijeme len raz. Šport je najlepšia psychohygiena a je to najlepší spôsob, ako nezostanúť a cítiť sa fit. Každému jednému človeku odporúčam venovať sa akémukoľvek športu. Vyzdvihol by som fitness, posilňovanie, no aeróbne aktivity sú úplne top. Ostatné športy ako futbal, volejbal, squash a tenis vo vyššom veku tak veľmi neodporúčam. Ale každý pohyb je dobrý, či už cyklistika, beh a plávanie. Treba sa jednoducho hýbať.

Aké je Vaše motto, ktoré Vás posúva vpred?

Mojim mottom je, že „Človek vydrží viac ako zviera“, preto si treba siahnuť na spodok svojich sôl. A ešte jedno motto: „Treba žiť naplno“.

Podarilo sa Vám splniť si aj iné sny okrem návratu ku kulturistike?

Každý človek žije len raz a má svoje sny. Návrat do kulturistiky bol možno istým spôsobom sen, no samotnú kulturistiku beriem s pokorou ako súčasť svojho života a nepovažujem ju za môj najhlavnnejší šport. Skôr si ju užívam. Veľa malých snov sa mi už splnilo a na splnenie toho najväčšieho zatiaľ čakám. Jedným z mojich dôležitých a zmysluplných snov bolo mať rodinu a ten sa mi splnil.

V mene Malokarpatského osvetového strešiska dăkujem za rozhovor a želám Vám veľa úspechov v športovom, pracovnom a v bežnom živote.

Text: Adela Oravcová
Foto: Jozef Adlt, Zuzana Slimáková, Milan Vachal

Čo na tradičný veľkonočný stôl

Veľkonočné obdobie milujeme kvôli tradíciam, rodinnej pohode a skvelým dobrotám, ktoré nesmú chýbať v žiadnej domácnosti. Veľkonočný čas trvá približne 50 dní. Podľa tradícii veľkonočnej hostine predchádza 40 dňový pôst. Pôst sa začína Popolcovou stredou a končí Veľkonočným týždňom – Zeleným štvrtkom, za ktorým nasleduje Veľký piatok, Biela sobota, Veľkonočná nedele a Veľkonočný pondelok.

Zatiaľ, čo počas pôstu by sme sa mali obmedzovať, po jeho skončení si môžeme naplno vychutnávať bohatý výber špeciálneho jedla a množstvo sladkých zákuskov.

Dobroty na stole nesmú byť počas **Popolcovej / Škaredej stredy** výrazne prezdobené, práve naopak, vítané sú všetky nepodarky a menej výrazné chute. Typické sú jednoduché a ľahké pokrmy, ako napríklad šúľance s makom, zeleninové prívarky, zemiaky a ryby. Takéto jedlo dominuje počas celého pôstneho obdobia. Prostredníctvom ľahšieho jedla vzdávali veriaci úctu a zároveň si očistili organizmus.

Na **Zelený štvrtok** sa pripravujú zelené jedlá na špenátovom alebo strukovinovom základe. Pokrmy môžu obsahovať aj žihľavu, petržlenovú vňať alebo jarné bylinky a zeleninu, populárne sú aj nenáročné polievky.

Veľký piatok je podľa kresťanstva najväčším sviatkom v roku. Mnohí ľudia dodržujú veľmi prísny pôst, jedia iba jeden krát denne, vyhýbajú sa mäsu a mastným vyprážaným jedlám.

Obdobie pôstu končí **Bielou sobotou**. V tento deň sa vo veľkom vypekajú koláče a pripravujú dobroty pre šibačov, ale aj na hody v kruhu rodiny. Podľa tradícii sa na Bielu sobotu mohlo jest' prvé mäsité jedlo. Typickým obedom v niektorých regiónoch je kyslá polievka s údeným mäsom. Za polievkou nasledujú opekance, ktoré môžete pripraviť na slano s bryndzou, alebo na sladko s makom.

Na **Veľkonočnú nedele** začína tá pravá hostina, ktorá pretrváva až do **Veľkonočného pondelka**. Medzi základné pokrmy patrí jahňacie alebo zajačie mäso, údená šunka, klobásy, slanina a vajíčka, ktoré vyjadrujú plodnosť a radosť zo života.

Medzi veľmi rozšírené jedlá patrí veľkonočná plnka. Za týmto pomenovaním sa skrýva slaný koláč, ktorého základ tvorí mäso a pečivo. Alternatívou je aj pečený baránok na rovnakom princípe, no hmota sa dá zapieciť do misy v tvarze barana.

Na veľkonočné sviatky nesmie chýbať ani poriadna nádielka sladkých koláčov. Medzi tradičné patria kysnuté koláče, ktoré sú dochutnené tvarohom, makom či lekvárom. Populárne sú aj koláče s kokosovým základom, napríklad kokosová roláda. Veľkú noc si nevieme predstaviť ani bez punčových rezov, šuhajd alebo grilážových rezov.

Jedno tradičné a jedno netradičné

Tvarohový veľkonočný baranček

Toto tvarohové cesto s mletými orechmi, rumom a citrónou kôrou vytvorí toho najvláčnejšieho barančeka, akého ste kedy okúsilí.

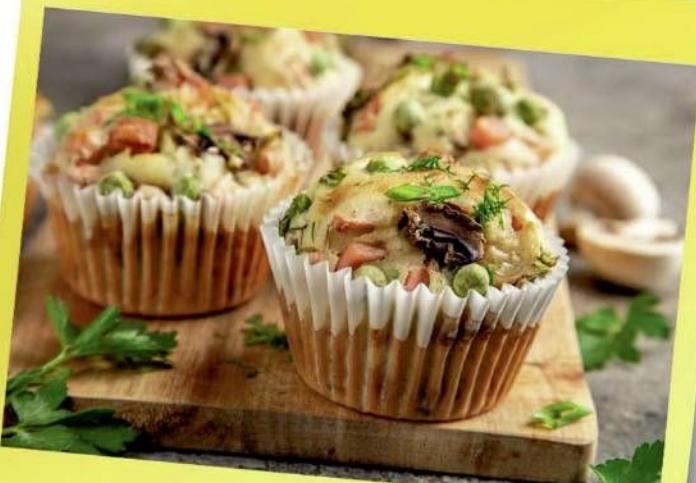
Postup:

- predhrejte rúru na 170°C, formu na veľkonočného barančeka vymastite maslom a vysypte hrubou múkou (strúhaný kokos, krupica alebo podrvané detské piškóty)
- vo veľkej miske vyšľahajte do krémova zmäknuté maslo spolu s cukrom, do zmesi zašľahajte tvaroh a postupne (po jednom) aj celé vajcia
- do krémového základu preosejte múku, kypriaci prášok a pridajte zomleté orechy
- vymiešajte hladké cesto, pridajte kvapku rumu a strúhanú citrónovú kôru
- cesto navrstvite do pripravenej formy a barančeka pečte zhruba 45 až 50 minút
- upečeného tvarohového barančeka opatrne vyklopte z formy, nechajte vychladnúť, posype preosiatym práškovým cukrom a ozdobte peknou mašľou

Potrebuje:

- 200 g zmäknutého masla
- 200 g kryštálového cukru
- 250 g mäkkého hrudkovitého tvarohu
- 4 vajcia
- 200 g polohrubej múky
- 1 balíček kypriaceho prášku
- 100 g mletých vlašských orechov
- 1 PL rumu
- 1 ks menší citrón (kôra)
- maslo na vymästenie formy
- hrubá múka / strúhaný kokos / krupica / podrvané detské piškóty na vysypanie formy
- práškový cukor na posypanie

Dobrú chut'

Potrebuje:

1 PL masla
1 ks stredne veľká cibuľa nahrubo nakrájaná
1 hrnček nahrubo nasekaných hub
180 g baby špenátu
3 vajcia
3 čerstvé vaječné bielka
2 hrnčeky nastrúhaného syra (cedar alebo mozzarela)
1/4 ČL mletého čierneho korenia
1/4 CL soli
1 štipka muškátového orechu

Dobrú chut'!

Vajíčkové muffiny so špenatom a šampiónmi

Tieto mini koláče bez kôrky sú výbornými raňajkami, ale aj obedom pre deti i dospelých. Podávajte ich s paradajkami alebo lyžicou salsy, môžete ich tiež použiť ako predjedlo alebo pohostenie pre návštevu.

Postup:

- predharejte rúru na 180 stupňov Celzia, vymastite formu na muffiny
- v hrnci na strednom ohni roztopte maslo, pridajte nakrájanú cibuľu a huby a varte za stáleho miešania do mäkká
- pridajte špenát a všetko varte, kým špenát nezvädne, potom odložte nabok
- vo veľkej miske vyšľahajte vajíčka a bielka, vmiešajte strúhaný syr, korenie, sol' a muškátový oriešok, pridajte vychladnutú špenátovú zmes
- zmes nalejte do košíčkov na muffiny, pričom každý naplňte asi do polovice
- pečte približne 25 minút, po vychladnutí ich pomocou spachtle preložte na podnos

Text: Martina Dočolomanská

Foto: web

Čaro prírody Hlbočiansky vodopád

Ak máte radi nenáročnú turistiku, odporúčame Vám vydať sa do Hlbočianskej doliny, západne od Smoleníc, cestou - od parkoviska pri Obecnom úrade - označenou modrou turistickou značkou. Po asi 30 minútovej chôdzi prídeť k miestu, kde sa táto cesta rozdeľuje na dve. Keď sa vyberiete tou, ktorá vedie doprava, môžete vidieť tento krásny prírodný úkaz zdola. Vedú k nemu však obe cesty.

V jarnom období a v období dažďov tu nájdete živý vodopád zo stekajúcou vodou, miznúcou v jaskynnom podzemí. Hlbočiansky prameň napájajú práve topiac sa snehy a výdatné dažde. Mohutnosť potoka, ktorého voda padá z 9 metrov, závisí od intenzity zrážok a množstva snehu, ktorý pokrýva okolitý les a dolinu. Čaro vodopádu prekvapí turistov aj počas suchých dní, keď po kopci steká len tenký potôčik, alebo po ňom nesteká voda vôbec a zaspaný je krásnymi nežnými kvetmi. Pre svoju premenlivosť, počas ktorej je vodopád plný vody a inokedy na ňom vodu nenájdete, sa volá aj Občasný vodopád.

Či už navštívite toto miesto počas jeho bujného vodného života, alebo počas suchého spánku, stále má svoje čaro, ktoré Vás milo prekvapí. Smolenický kras, v ktorom sa Hlbočiansky vodopád nachádza, je súčasťou Náučného chodníka.

Text: Adela Oravcová
Foto: web

Okrúhle výročia roku v 2023 v slovenských kultúrnych dejinách

V tomto roku si pripomienieme významné udalosti a okrúhle výročia viacerých osobností, ktoré pôsobili na Slovensku v rôznych kultúrno-spoločenských, literárnych, či pedagogických oblastiach. Medzi týmito výnimočnými ľuďmi boli aj slovenský dejatelia, vďaka ktorým sa náš rodný jazyk, Slovenčina, stal nielen úradným jazykom, ale aj našim pokladom, na ktorý sme ako národ hrdý a vďaka ktorému vzniklo mnoho krásnych literárnych diel slovenských autorov, ktorých výročia si tento rok tiež pripomíname.

- 100. výročie narodenia - Krista Bendová, slovenská spisovateľka, novinárka a dramatička
- 200. výročie narodenia - Ján Gotčák, slovenský národnokultúrny pracovník, pedagóg
- 100. výročie narodenia - Viktor Kubal, karikaturista, scenárista a režisér
- 180. výročia uzákonenia (kodifikácie) spisovnej slovenčiny Ľudovítom Štúrom, Jozefom Miloslavom Hurbanom a Michalom Miloslavom Hodžom

- 30. výročie vzniku Slovenskej republiky
- 175. výročie Reči Ľudovíta Štúra na Uhorskom sneme o jazykových правach Slovákov
- 160. výročia založenia Matice slovenskej
- 230. výročie narodenia - Ján Kollár, slovenský politik, básnik a spisovateľ, jazykovedec, archeológ a evanjelický kňaz
- 210. výročie úmrtia - Anton Bernolák, slovenský rímskokatolícky kňaz, šľachtic a jazykovedec
- 210. výročie narodenia - Samuel Tomášik, slovenský romantický prozaik, básnik a evanjelický farár
- 200. výročie narodenia a 150. výročie úmrtia - Peter Kellner Hostinský, slovenský spisovateľ, novinár, historik, filozof a redaktor Slovenských národných novín
- 195. výročie narodenia - Pavol Dobšínský, slovenský evanjelický kňaz, folklorista a zberateľ ľudovej slovesnosti
- 170. výročie narodenia - Jozef Škultetý, slovenský literárny kritik, historik, jazykovedec, publicista a prekladateľ
- 135. výročie narodenia - Martin Rázus, slovenský básnik, prozaik, esejista, dramatik, publicista, politik a evanjelický kňaz
- 120. výročie úmrtia - Martin Hattala, stredoškolský a univerzitný pedagóg, rímskokatolícky teológ a lingvista, reformátor štúrovskej slovenčiny
- 95. výročie úmrtia - Martin Kukučín, slovenský lekár, prozaik, dramatik a publicista
- 85. výročie úmrtia - Mikuláš Galanda, slovenský maliar, grafik a ilustrátor
- 160. výročie narodenia - Ján Čajak, redaktor, učiteľ a spisovateľ
- 90. výročie úmrtia - Peter Vŕáťašlav Rovnianek, redaktor, krajančík

Text: Adela Oravcová
Foto: web

Krista Bendová

Martin Kukučín

Viktor Kubal

Ľudovít Štúr

Jozef M. Hurban

Michal M. Hodža

Z výročia založenia počítaču

**BRATISLAVSKÝ SAMOSPRÁVNY KRAJ
MALOKARPATSKÉ OSVETOVÉ STREDISKO V MODRE
MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO V SENCI
MESTO SENEC**

Stretnutie s malou Táliou

24. ročník

15.-17. marec

Mestské kultúrne stredisko v Senci

033 643 34 89 www.moska.sk

**Malokarpatské osvetové stredisko v Modre
Bratislavský samosprávny kraj | Pezinské kultúrne centrum**

ENIKI BENIKI

Krajská postupová súťaž
o prehľadku detských
folklorických súborov
Bratislavský kraj

**18. marec
o 14.00 hod**

Pezinské kultúrne centrum
Holubyho 42, Pezinok

www.moska.sk

Pripravované podujatia

MAREC

01. 03. 2023

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

Okresné kolo IV. a V. kategórie celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky v prednese poézie a prózy
V - Klub Bratislava, Námestie SNP 471/12, 811 06 Bratislava

03. - 27. 03. 2023

MESTSKÉ IMPRESIE

Autorská výstava malieb Mateja Galoviča
Kaštieľ v Modre

11. 03. 2023

MALOKARPATSKÝ SLÁVIK

Výberové kolo súťaže neprofesionálnych spevákov populárnej hudby
DK Budmerice

15. - 17. 03. 2023

STRETNUTIE S MALOU TÁLIOU

Krajská prehliadka detskej dramatickej tvorivosti a divadla dospelých hrajúcich pre deti
MsKS Senec, Nám. 1. Mája 2, Senec

18.03.2023

ENIKI BENIKI

Okresné kolo IV. a V. kategórie celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky v prednese poézie a prózy
Pezinské kultúrne centrum, Holubyho 42, Pezinok

24.03. - 19. 04.2023

FotoLajk 2023 - online súťaž o cenu diváka AMFO 2023, FB Moska.sk

25.03.2023

KONC JAK ŽIVÉ

Krajská prehliadka ľudových rozprávačov, Bratislavský kraj
Kultúrny dom Zohor

29. 03. 2023

ŠAFFOVA OSTROHA 2023

Krajské kolo celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky sólistov tanečníkov v ľudovom tanci Bratislavského kraja
V - Klub Bratislava, Námestie SNP 471/12, 811 06 Bratislava

31. 03. 2023

DIVADELNÉ KONFRONTÁCIE

Krajská postupová súťaž a prehliadka divadla mladých a divadla dospelých Bratislavský kraj
Pezinské kultúrne centrum, Holubyho 42, Pezinok

APRÍL

01. 04. 2023

DIVADELNÉ KONFRONTÁCIE

Krajská postupová súťaž a prehliadka divadla mladých a divadla dospelých Bratislavský kraj
Pezinské kultúrne centrum, Holubyho 42, Pezinok

06. - 28. 04. 2023

SKVOSTY

Výstava obrazov Agnes Vavrinovej a šperkov Márie Špánikovej
Kaštieľ v Modre

19. 04. 2023

ŠTÚROVA MODRA

Krajská súťažná prehliadka v umeleckom prednese poézie a prózy IV. – VI. kategórie a divadiel poézie, Bratislavský kraj
KD L. Štúra, Sokolská 8, Modra

21. - 23. 04. 2023

SVÄTOJURSKÉ HODY 2023

Tradičné mestské slávnosti
Prostredná ulica Svätý Jur

MÁJ

03. - 05. 05. 2023

BRATISLAVSKÉ METAMORFÓZY 2023

Krajská súťažná prehliadka detského prednesu poézie a prózy a detských recitačných kolektívov / Hviezdoslavov Kubín, Bratislavský kraj
V-klub, Nám. SNP 12, Bratislava

05. - 29. 05. 2023

TAJOMSTVÁ VLÁKNIEN

kolektívna výstava textilných umeleckých diel Silvie Stránskej, Dariny Lichnerovej, Svetlany Čimborovej
Kaštieľ v Modre

13. 05. 2023

MALOKARPATSKÝ SLÁVIK 2023

Finále súťaže neprofesionálnych spevákov populárnej hudby
Kaštieľ Budmerice

19. 05. 2023

DIVERTIMENTO MUSICALE 2023

Krajská postupová súťaž a prehliadka neprofesionálnej inštrumentálnej hudby - Bratislavský kraj
Zichyho palác, Ventúrska 9, Bratislava

27. 05. 2023

WORKSHOP CINEAMA 2023

Zmena programu a termínov vyhradená.
Tešíme sa na spoločný zážitok.

27. 05. 2023

PROJEKCIA CINEAMA 2023

Súťažná projekcia amatérskych filmov od autorov z Bratislavského samosprávneho kraja
Kino FILM EUROPE – Pistoriho palác, Štefánikova 25, Bratislava

27. 05. 2023

WORKSHOP CINEAMA 2023

Rozprávanie príbehu strihovou skladbou s Michalom Vrbnákom
Pistoriho palác, Štefánikova 25, Bratislava

Štvrtročník vydáva: MALOKARPATSKÉ OSVETOVÉ STREDISKO V ZRIAĎOVATEĽSKEJ PÔSOBNOSTI BRATISLAVSKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA
Horná 20, 900 01 Modra

ročník 29, číslo 1/2023, dátum vydania: marec 2023

videcan@moska.sk

EV 143/23/EPP

033/643 34 89, www.moska.sk

IČO: 00 180 289

Zodpovedná redaktorka: Adela Oravcová

Grafická úprava: Mgr. Martina Dočolomanská

